

Телемах у Спарті

Зеров Микола Костянтинович

Одіссея, IV, 1-304

I

На землю впала ніч, потемніли дороги,
У цоканні підков мчить Одиссеїв син.
Півсвіту вже за ним... Сіріє мла долин,
Мигтять огні — і сплять Тайгетові відноги.

Палати... Сонце там чи місяць білорогий?
Блищать слонівка, мідь, і золото, й бурштин.
Білявий Менелай, щасливий сім'нин,
Провадить юнаків на ковані пороги.

Цариця жде гостей, і відблиски зі стель
Виборну золотять в руках її кудель,
Повага їй в очах... Вітай, благословенна!

Тивує Телемах: "Злочинниця грізна,
Що з нею в світ прийшли облуда і війна, —
Ти мудра, ти ясна і лагідна. Гелено?"

28.05.1934

II

Цариця подив той угадує з очей,
З безсмертних уст її снується епопея
Про шлюб зневажений, про мудрість Одиссея,
Про дужий Іліон і смерть її дітей.

Мов смерч, краса її промчала між людей,
Жага і пристрасті владали в світі нею —
Хто згодяний не зна, що важить Діонея,
Хто віджене її від крицевих грудей?

А там світають дні прозріння і науки...
По скарб єгипетський сягнули ніжні руки
І забуття бальзам долито до вина.

О, що буйніша кров і молоді нестями, —
Тим більша лагідність, ясніша глибина,
Тим скорше. Мудросте, приходиш ти з літами.

31.05.1934

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/telemakh_u_sparti